

Наприклад, у сфері економіки, організації та управління класифікація інновацій базується на таких організаційно-економічних виробничих відносинах, які співвідносяться з ефективністю аграрного економічного процесу.

Література:

1. Заїка С.О. Теоретичні аспекти управління інвестиційно-інноваційною діяльністю аграрних підприємств. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Економіка і менеджмент»*. 2015. Вип. 11. С. 101-106.

2. Заїка С.О. Фактори формування інноваційного потенціалу підприємств. *Вісник Одеського національного університету. Серія: Економіка*. 2015. Том 20. Вип. 6. С. 94-97.

3. Шубравська О.В., Молдаван Л.В., Пасхавер Б.Й. Інноваційні трансформації аграрного сектору економіки: монографія. К.: ННЦ ІАЕ. 2012. 496 с.

4. Кіпіоро І.М. Проблеми та перспективи інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств. *Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки*. 2014. Вип. 1. С. 120-126.

5. Кот О.В. Теоретичні аспекти інноваційного розвитку аграрного сектору економіки та його організаційно-економічне забезпечення. *Проблеми інвестиційно-інноваційного розвитку*. 2011. № 1. С. 57-63.

6. Кулаєць М.М., Бабієнко М.Ф. Інноваційна діяльність в агропромисловому виробництві України. *Економіка АПК*. 2010. № 6. С. 113-119.

7. Шубравська О.В., Прокопенко К.О. Розвиток сільського господарства України в умовах дії інноваційних чинників. *Економіка та прогнозування*. 2013. № 2. С. 118-129.

ПЕРЕВАГИ Й ЕФЕКТИ РОЗВИТКУ ТЕХНОПАРКОВИХ СТРУКТУР

*Зам'ятіна Є.Ж., Лиженков Д.В.
Науковий керівник: Болдовська К.П., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Зі зміною ролі науки як провідної продуктивної сили, посиленням важливості глобальних чинників виникли різноманітні форми її інтеграції з виробничим сектором, що виражаються в збільшенні кількості, поглибленні і розмаїтості форм зв'язків. Однією з уже традиційних форм інтеграції науки і виробництва є паркові структури, що сприяють досягненню високої ефективності інноваційного процесу, виступаючи своєрідною з'єднувальною ланкою між замовниками і виконавцями НДДКР і забезпечуючи створення і виробництво інноваційних продуктів у рамках циклу «дослідження – розробка – впровадження – промисловий випуск».

На сьогодні технологічні парки розглядаються як основний чинник створення і розвитку інноваційної економіки [1, с. 7]. За глобалізації світової економіки їх діяльність спрямована на створення умов для інноваційних підприємств щодо інтенсивної розробки, комерціалізації і впровадження інноваційних продуктів, а також сприяння трансферту технологій.

Узагальнення світового і вітчизняного досвіду створення і функціонування технопарків дозволяє виділити кілька основних переваг цих структур на етапі впровадження інноваційної моделі розвитку економіки [2-4]:

- об'єднання фінансових ресурсів учасників, яких у розрізненому стані недостатньо для реалізації проектів;
- реалізація більш масштабних і дорогих проектів;
- збільшення рівня реалізованих нововведень;
- формування дієвих організаційно-економічних і правових механізмів активізації і здійснення інноваційної діяльності;
- формування державної системи поширення інновацій;
- створення інноваційно-технологічного сектора національної економіки.

Ефективна реалізація технопарковими структурами своїх функцій досягається за рахунок унікальних переваг, вивчення яких дозволяє запропонувати таку узагальнену систему ефектів створення технопарків:

- прискорення інноваційного процесу (скорочення термінів реалізації інноваційних ідей за рахунок кооперації та адміністративних заходів) і активізація інноваційної діяльності в рамках учасників технопарку (наприклад, за рахунок полегшення реалізації інноваційних продуктів);
- зниження витрат на проведення інноваційного процесу, здешевлення інноваційних продуктів (збільшення рентабельності інноваційної діяльності);
- зниження ризиків, пов'язаних з НДДКР і впровадженням інновацій;
- оптимізація фінансування інноваційного процесу;
- організація взаємодії різних суб'єктів інноваційного циклу, споживачів і виробників інноваційних продуктів;
- створення високої географічної концентрації різних ресурсів і імпульсів ефективних НДДКР.

Як організаційна структура технопарк забезпечує розвиток знову створеного інноваційного бізнесу. У рамках паркових структур виникає система кооперації учасників, розвиток взаємодії приносить конкретні прибутки у найкоротший термін. Паркові структури забезпечують функціонування і розвиток інноваційного сектора економіки, задовольняють попит на інноваційні продукти, стимулюють інноваційний розвиток в умовах глобалізації. Технопарки інтегрують науково-дослідні і навчальні заклади, виробничі й інноваційні компанії в єдиний інноваційно-виробничий цикл, комерціалізують і активізують науково-дослідний сектор. Паркові структури, будучи вузлами концентрації ресурсів і створення інтелектуального середовища, стають центрами регіонального інноваційного розвитку.

Вивчення світового досвіду існування технологічних парків дозволяє виділити кілька основних умов створення і нормального функціонування цих структур:

- включення до системи ринків збуту і поширення інноваційних продуктів, до мережі регіональних і національних інноваційних та промислових вузлів;
- наявність ефективної системи управління;
- збалансований набір промислових організацій, навчальних закладів, науково-дослідних інститутів, комерційних фірм, фінансово-кредитних установ і достатня їхня концентрація;
- достатня державна підтримка і взаємодія з регіональною владою;
- розвинуті міжнародні зв'язки в інноваційній сфері тощо.

Таким чином, організаційна структура технопарк забезпечує розвиток як існуючого, так і знову створеного інноваційного бізнесу. Паркові структури забезпечують функціонування і розвиток інноваційного сектора економіки, задовольняють попит на інноваційні продукти, стимулюють інноваційний розвиток в умовах глобалізації. Технопарки інтегрують науково-дослідні і навчальні заклади, виробничі й інноваційні компанії в єдиний інноваційно-виробничий цикл, комерціалізують і активізують науково-дослідний сектор.

Література:

1. Уханова І.О. Розвиток та функціонування технопарків: світовий досвід та специфіка в Україні: монографія. Одеса, 2012. 129 с.
2. Мазур А.А., Гагауз І.Б. Современные инновационные структуры: монография. К., 2005. 348 с.
3. Солнцев С., Гнітецький Є. Світовий досвід функціонування технопарків та особливості їх розвитку в Україні. *Економічний аналіз*. 2013. Вип. 12, Ч. 1. С. 279-283.
4. Шевчук Л.Т., Колодійчук А.В. Світовий і вітчизняний досвід створення і функціонування бізнес-інкубаторів. *Регіональна економіка*. 2013. № 1. С. 178-184.

ІННОВАЦІЙНІ ФІНАНСОВО-ТЕХНІЧНІ БАНКІВСЬКІ ЛАБОРАТОРІЇ

Колісник Ю.В.

*Науковий керівник: Вербицька В.І., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Провідні банки світу все частіше відкривають власні інноваційні лабораторії для розробки сучасних фінансових продуктів. Такі простори призначені для того, щоб банки могли співпрацювати зі стартапами, надаючи їм можливість створювати нові фінансово-технічні послуги, а також розвивати нові напрямки своїми силами.

Аналіз численних публікацій, статистичних даних та звітів за останній період дозволили нам вичленити сім прикладів інновацій в традиційних банках світу.